

Contoir, som og det Contoir under Revisionsdepartementet, der mulig vil kunne inddrages, vil det sees, at Udgifterne i det Hele kunne ventes at nedgaae endvidere med 13,400 Rd., eller da mulig ikkun Departementschefslønningen ved en Sammenligning mellem det Bestaaende og det Foreslaaede kan bringes i Berægning, saavel i det Hele, som særligt paa den egentlige Lønningsconto, ialfald med 3,100 Rd. Derimod ville Udgifterne, hvis en Civil benyttes som Contoirchef i Marineministeriet forøges med 1,600 Rd.

Da det er foreslaaet, at Alderstilløgene tilstaaes for hvert 3die Aars Tjeneste, istedetfor efter Loven af 1860 for hvert 5te Aars, vil det forelagte Lønningslovsforslag medføre, at Gjennemsnitslønningen og Maximumslønningen naaes noget tidligere, og det vil saaledes i denne Henseende medføre nogen Meerudgift.

Magtet de vedkommende Bestemmelser ikke ville have nogen væsentlig practisk Betydning for det foreliggende Lovforslag, er der i samme dog optaget Regler for, hvorledes der vil være at forholde i Tilfælde af Forening af flere Embeder eller Bestillinger samt ved Constitutioner i ledige Embeder. Ved disse Punkter maa der imidlertid, da samtlige Lønningslove helst bør opstille den samme Hovedregel, ogsaa tages Hensyn til Forhold, der ligge udenfor det Omraade, som nærværende Lovforslag har for Sie. De eenslydende §§ 8 og 4 henholdsvis i Lønningslovene af 31te Marts 1860 og 19de Februar 1861 foreskrive ved Forening af flere Embeder eller offentlige Bestillinger et Afdrag af en Deel af de samlede Lønninger. Med Hensyn til denne Bestemmelse, i hvilken der ved offentlige Bestillinger selvfølgelig hverken kan være tænkt paa Arbejde, der lønnes af Medhjælpssummer eller med Honorarer, eller paa communale Bestillinger, men kun paa egentlige faste Bestillinger, der hver for sig ere voterede af Rigsdagen, kunde mulig anføres, at det maa synes ubilligt, at den, som bestyrer flere Embeder eller Bestillinger, ikke skal have det samlede fulde Vederlag for de dertil henlagte Arbejders Udførelse. Navnlig kan denne Betragtning gjøre sig gjældende, naar Talen er om flere mindre Bestillinger, der, netop fordi

de hver for sig ikke udfylde en Månds hele Tid, ere aslagte med en ringe Løn, men for hvilken de paa den anden Side bør kunne erholdes tilfredsstillende udførte. Reglen synes, ligesom lignende Bestemmelser i de tidligere særlige kongerigste Lønningslove, nærmest at være givne for at hindre Administrationen i at sammehobe Embeder og Bestillinger paa den samme Månds Haand, til Fordeel for ham personlig, men til Skade for Embedernes forsvarlige Bestyrelse. For saa vidt maa dens Hensigtsmæssighed og Rigtighed selvfølgelig anerkendes, men paa den anden Side kan den ogsaa hindre en Forening af Bestillinger, som netop kunde være gavnlige for Forretningernes Udførelse og økonomisk rigtig, og det skal herved bemærkes, at medens de paagjældende Lovbestemmelser, forsaavidt angaaer Bestillinger (i Modsatning til egentlige Embeder), for Tiden kun have en indskrænket Anvendelighed, vil Reglen ved at optages i samtlige Lønningslove faae en langt større Anvendelse, idet den vil blive overført paa den store Mængde Bestillinger, for hvilke den ikke hidtil har været givne, og hvor dens Indvirkning paa de enkelte Tilfælde er vanskelig at forudsæe. Der kunde derfor vistnok anføres Grunde, som kunde anbefale idetmindste at indskrænke dens Anvendelse til Forening af egentlige Embeder. De nævnte Paragrapher i Lønningslovene vise imidlertid en brugbar Udvei ved at overlade det til de aarlige Finantslove at raade Bod paa mødende Vanskeligheder i de enkelte Tilfælde, og da man derhos i de for de forskjellige Embedesetater fremkommende Lønningslove, hvor Forholdene mulig maatte kunne gjøre det hensigtsmæssigt at gaae en noget anden Vej, vil kunne optage særlige Undtagelser for deres Vedkommende, har man troet at burde som Hovedregel bibeholde og i det her foreliggende Lovforslag optage den samme Bestemmelse, som findes i de ovenfor nævnte tvende Love, appasset efter de forandrede Forhold.

Hvad angaaer Vederlæggelsen for Constitution i Embeder, da haves der ogsaa her forskjellige Regler for de tidligere saakaldte Tællesmedlemmers og særlige kongerigste Embeders Vedkommende. Ved de førnævnte følges det ogsaa for 1848 Sagttagne, nemlig at ved